

АНТОНИЈЕ СИМИЋ

МЕТАСТАЗЕ МЕСЕЦА

Грамзиви дечак запеченог лица,
Лунар ведрносац, једноока птица,
Баш-Челик од сира (сасвим бледе крви),
Колут мраком опточени што га светлост мрви,
Криво срастање залуталих звезда,
Јасле Утве златокриле место њеног гнезда,
Бледи одсјај давно утопљеног чеда,
Горко саће набубрело од каменог меда,
Жути палац кришом васкрслога бога,
Шум гласова заплетених, васељенска моба,
Пацови селени чије јато крупња,
Канцер тмине нарастао до последњег ступња,
Обла грба претихога ткача на висини,
Пародија светој сунчевој једнини,
Позлаћено пуце с прса ојачара,
Одличје на бездану небесног бунара,
Фењер-шкољка зањихана трулом гредом свемира,
Тихи зраци скакутавци саткани од немира,
Бос, прозебо лопов чији смешак копни,
Зрнце смисла сагорело у сопственој опни,
Кутија од бала са сунчевих челјусти,
Луциферов одсјај тромих рајских невиности,
Тврда зена обешеног што још лудо блиста,
Стабло срца окађено смрћу сваког листа,
Ућуткана лобања, упецана лобања, вир лобање,
Ноктуралне јасле где зри тамно зобање,

Порез на све самце дугом бдењу веште,
Кум рањавих стопала, залутао пешке,
Суза у зачећу, паду сваком невешта,
Разбивени калуп, растргнута невеста,
„Месечари и сунчари” кувани на истој пари,
Смрад светлости скореле на кошуљи времена,
Бестрагија неорана, каталог свих семена.